

Abonamentul

Pentru monarhie:
Pe an 6 fl., $\frac{1}{2}$ an
3 fl., $\frac{1}{4}$ an 1 fl. 50 cr.
Pentru străinătate:
Pe 1 an 18 frcs., $\frac{1}{2}$
an 9 frcs., $\frac{1}{4}$ an
4 frcs. 50 cm.
Fóea apare în fie care
Sâmbătă.

Unirea

Fóe bisericescă-politică.

Insertiuni

Un șir garmond:
o dată 7 cr., a doua órá
6 cr., a treia órá 5 cr.,
și de fiesce care publi-
cațiune timbru de 30 cr.

Tot ce privesce fóea,
să se adreseze la redac-
țiunea și Administra-
țiunea Unirii
în
Blaș.

Anul IX.

Blaș 14 Ianuariu 1899.

Numérul 2.

Invitare la abonament.

Invităm la abonament noú, rugându-ne a renoi cât mai grabnic abonamentul, pentru ca să nu se facă întrerumpere cu spedarea foii.

Prețurile rămân cele vechi și sînt indicate în fruntea foii.

Tot o dată rugăm pe P. T. Domni abonenți, cari sînt în restanță cu abonamentul, să binevoescă a grăbi cu achitarea acestuia, pentru ca să putem acoperi spesele edării foii.

Administrația.

Reuniunea învățătorilor.

În vara anului 1897 s'a ținut aici în Blaș prima adunare generală constituantă a reuniunii învățătoresci archidieceșane între cele mai bune auspicii și între auguriile de bine ale tuturor celor buni, cari pórtă la inimă prosperarea învățămîntului nostru poporal.

Și de atunci s'a început opera de organizare, operă care la tot casul era tot atât de grea ca și înființarea, și care e tot atât de importantă ca și întemeierea acestei reuniuni.

Acum opera organizării e aproape terminată. Și cu bucurie am salutat în ziua de 10 Ianuariu 1899 prima întrunire a comitetului central, care s'a adunat, să-și dea samă despre lucrarea

de până aici și să ia măsuri pentru lucrarea din viitor.

La întrunirea acésta a comitetului central s'aú prezentat 16 învățători în calitate de reprezentanți ai deosebitelor despărțeminte, cari la număr sînt 27.

Nu e mare numărul celor ce s'aú prezentat, dar dacă vom socoti timpul nefavorabil și multele greutăți, cu cari toți aú a se lupta, apoi și organizarea cam complicată a reuniunii, e totuși semn destul de frumos de interesare față de reuniune numărul de 16 învățători, cari din cele mai depărtate ținuturi ale archidieceșei s'aú infățișat la acésta primă adunare a comitetului central.

Adunarea comitetului central, de care vorbim aici, își are însemnătatea sa mai virtos din punctul de vedere al organizării reuniunii.

Trei regulamente s'aú debătut cu ocaziunea acestei întruniri, menite tóte a pune basă la activitatea în viitor a acestei reuniuni: regulament pentru adunările generale, regulament pentru activitatea despărțemintelor și în fine alt regulament pentru comitetul central al reuniunii.

Cea mai însemnată hotărîre a comitetului central este inse la tot casul hotărîrea privitoare la edarea unei foi pedagogice, care tot o dată va avé, să fie și organul oficios al reuniunii.

Nu încapă îndoieală, că hotărîrea acésta e și fórté salutară și fórté frumósă. Necesitatea unei foi pedagogice

s'a accentuat a dese ori și din fórté multe părți.

Durere inse, că tóte încercările, și nu aú fost puține, făcute în direcția acésta aú rămas tot de una numai încercări și încă până acum nu am avut bucuria de a vedé înflorind o fóe pedagogică, măcar că abia este interes așa de mare pentru viața și viitorul nostru național, ca interesul prosperării și înfloririi învățămîntului nostru poporal.

Cu atât e mai frumósă și mai generósă hotărîrea unanimă a comitetului central al reuniunii învățătoresci, de a eda o fóe pedagogică și după atâtea decepțiuni și de a mai încerca o dată, óre nici acum, când întreg corpul învățătoresc din o archidieceșă atât de vastă, cum e a noastră, e adunat într'un singur organism, nu va fi în stare a susține o fóe, în care cu vrednicie și pricepere să fie reprezentate interesele învățămîntului nostru poporal.

Fie-ne inse permis a da espresiune de altă parte și dorinței noastre, ca fóea cea nouă să și coréspundă așteptărilor, ce se pot lega de ea. Puterile spirituale nu lipsesc, și de altă parte știu cei din fruntea reuniunii, de ce aú lipsă învățătorii. Putem deci aștepta o fóe coréspundătoare.

În detaluri privitor la fóe nu ne dimitem. Noi vom petrece-o cu atențiune, cu dragoste, vom încuraja-o, vom ajuta-o: vom privi într'insa o soră bună și dulce: școla e și trebuie să fie fica bisericii.

Feuilleton.

Sfințirea apei la Botezul Domnului.

Epifania, arătarea Domnului, la ceî de ritul grecesc însemnată ca revelațiunea dumnezeirii Mântuitorului, din timpuri străvechi s'a considerat ca una din cele mai mari sərbătorii ale anului bisericesc, ceea ce își află motivarea istorică mai cu samă în împrejurarea, că în ziua acésta la început în linia întâiu s'a sərbătorit nascerea Mântuitorului lumii.

De câtă trecere s'a bucurat acésta sərbătorie înainte opiniei publice a creștinismului apare între altele din istorisirea, că Iulian apostatul înainte de urcarea sa pe tronul imperial nu a cutezat a absenta la Botezul Domnului de la serviciul divin public, cu tóte că în sufletul său apostatase deja de la creștinism.

După ce sərbătorie Nascerii Domnului s'a despărțit de sərbătorie botezului, a mai rămas ca subiect al sərbătorii revelațiunea

dumnezeirii lui Christos înainte păgânismului, chemarea tuturor popórelor în noua împărăție a lui Messia, cum și anunțarea sərbătorieșcă a demnității de fiul lui Dumnezeu a lui Isus cu ocaziunea botezului său în Iordan. la care s'a adaus în biserica apusană amintirea nunții din Cana Galileii. Caracterul Epifaniei, ca sərbătorie botezului lui Christos, a dat ansă bisericii orientale, ca să facă din acésta sərbătorie o zi de botez festivă a catecumenilor mai mari, și împărțirea sərbătorieșcă a botezului a subministrat motivul, să se introducă în răsărit în acésta zi sfințirea sərbătorieșcă a apei, pe cum și la latinii sfințirea de apă obișnuită la vigiliile Pascilor și a Rusaliilor este sfințirea apei de botez, și de aceea se numește oficial „sfințirea baptisteriului.”

La ceî de ritul grecesc sfințirea apei la Botezul Domnului a devenit în dată solemnitatea principală a zilei, ea dă sərbătorii timbrul său extern special. Deja s. Ioan Chrisostomul vorbește în a 24-a omilie despre acésta sfințire de apă, și amintesc împrejurarea, că credincioșii leau din apa binecuvîntată și o duc a casă pentru usanță evlavioasă. S. Ioan zice următoarele: „Ca să nu petrecem tótă vremea cu certarea acelora,

cari se obișnuesc a lipsi, să ne îndestulim cu acestea, cari s'aú zis spre îndreptarea lenevirii lor, și să medităm óre cât va despre sərbătorie de față. Căci mulți țin sərbătorie și știu numele lor, dară nu cunosc istoria lor și prilejul, din care s'aú născut. În special toți știu, că sərbătorie acésta se numește Epifanie (Arătare), dară nu știu tot asemenea, care e arătarea acésta, și dacă e numai una ori sînt două; și ceea ce e rușinea cea mai mare și vrednică de mult ris, în vreme ce țin în fiesce care an sərbătorie acésta, totuși nu știu temeiul ei. Așa dară întâiu și mai întâiu e de lipsă, să spun dragostii vóstre, că nu e numai o arătare, ci sînt două: una adevă și acésta de față, carea s'a sevărșit deja, érá cealaltă e aceea, carea va fi și se va întâmpla cu glorie la capétul lumii. Și despre amîndoué ați audít astăzi pe Paul grăind lui Tit și zicénd despre cea de față ast fel: „Că s'a arătat darul lui Dumnezeu cel mântuitorii tuturor ómenilor, care ne învață pe noi, ca lăpédând necurăția și poftete lumesci cu trezvie și cu dreptate și cu bună credință să viețuim în vécul de acum” (Tit. 2, 11 ur.). Érá despre cea viitoare; „Așteptând fericita sperare și arătarea mării marelui Dumnezeu și Mântuitorului

Dar dacă îndreptățiți sintem, să așteptăm, ca făcea cea nouă să corăspundă așteptărilor juste, cu atât mai mare drept avem a cere, ca învățătorii să sprijină făcea lor. Dacă nici o reuniune ca a noastră nu va pute susține cu cinste o făce pedagogică, un organ propriu, atunci intru adevăr va trebui să desperăm de viitor.

Să sperăm deci bine.

Și până atunci cu bucurie felicităm reuniunea noastră în activitatea ei și dorim succese bogate spre înflorirea școlii și mijlocit a sfintei noastre biserici.

Halucinațiuni nouă. — Ziarul „Budapest“ în nr. său din 25 Dec. tr. sub titlul „Adunări secrete în bisericile romănesci“ publică nise sciri sensaționale, pe cari, pe cum ne spune numita făce, le are din isvor demn de credință, din comuna Veresegyháza, adevă Roșia de Secaș din comitatul Solnoc-Doboca (?). Așa între altele ne spune, că agitatori romăni au tipărit acum de curând nise provocări de răscolă în tipografia din Blaș, și că sînt tot mai dese adunările secrete de prin biserici, în cari li-s'ar spune celor prezenți, că regele ar abdice cu finea anului, și după ce eredele de tron uresce pe Unguri, Ungaria ar rămâne fără rege, și conform unui plan secret din Viena Romăni ar fi provocați, să se răscole. Transilvania, Bănatul, Croația și Slavonia ar fi rupte din Ungaria, pe carea o ar ajunge sôrtea Poloniei.

La această veste eroii de la „Budapest“ nu-și pot înăduși spiritul răboinic atât față cu Viena cât și față cu Romăni. Dar, după ce cu timpul tôte se învechesc, gătându-se propoziția, le mai scade și pornirea belicôsă și se îndestulesc cu aceea, că atrag atenția

guvernului, ca să înmulțescă gendarmăria în jurul Blașului.

Noi, cari nu ne ocupăm de vindecarea morburilor spirituale provenite din diferite defecte cerebrale, nu putem face alta, de cât să rugăm pe domni de la „Budapest“ și pe auctorul revelațiunii despre adunările secrete de prin biserici, ca să nu abuzeze de paciința hârtiei. Le dăm mai în colo sfatul, ca să nu fie așa de nerăbdători punând în dată mână pe sabie, ci să imiteze guvernul, care chiar și în luarea măsurilor pentru venitorii șoptite din partea lui „Budapest“ purcede cu atâta sânge rece. În fine le spunem, că dacă vor, pot să atragă încă o dată atenția guvernului la înmulțirea gendarmeriei în jurul Blașului, căci și așa nu avem nebuni, cari să umble pe delurile din jurul Blașului.

Din tôte scirea adusă de „Budapest“ se vede de altmintrea, că compatrioții magiari ar dori, să se închidă chiar și bisericele Valahilor, ca nu cum va să mai audă Dumnezeu vorbă romănescă pe pămîntul Ungariei.

Revistă bisericească.

Roma.

Papa cu ocaziunea s. sərbătorii a împărțit vre o 33,000 fres. între sêracii din Roma, preoții mai miseri și între mănăstirile mai sêrace.

Sfinția Sa se bucură de sănătate deplină și în asemănare cu etatea-i de 89 ani este în putere. Ochiul încă și acuma îi sînt așa de bine conservați, în cât la scris și cêtit nu folosesc mai mult de cât o lumină, despre ce nu arare ori glumesc cu capelanii săi, cari deși sînt cu mult mai tineri, totuși sînt mai debili la ochi. Dimineta înainte de primirea audiențelor cetesce, ori ascultă

ziarele cele mai însemnate, apoi concierpiază, dicteză ori scrie.

E sciut că regele Umberto va face în zilele acestea mai multe agrații de doi ani cu cei condamnați la închisore. Intre aceștia un număr frumos sînt din anul trecut, între cari se află și Don Albertario preot. și redactor la fruntașa făce „Osservatore Cattolico“ din Milan. După ce guvernul, cunoscându-i talentul îl vede cu ochi răi, a și început a lăți vestea, că el nu va fi agrațiat, ce înțelegând episcopatul italian a rugat pe regele în cauza de față, carele i-a și ascultat.

Ca delegat apostolic pentru insulele Filipene va fi denumit un prelat american Mons. Keane, care petrece în Roma și care va avé și misiunea de a restabili ierarchia în acele insule.

Sultanul prin o epistolă adresată Papei își manifesteză dorința de a avé și el legațiune la Vatican. Acesta s'a făcut la indemnul Germaniei, carea ar dori așa ceva. Dar, dacă dorește Germania, nu voesce Franța, carea din cauza acesta s'ar păre că a trimis ambasador nou la Vatican, ca să zădărnicescă înființarea noului legațiuni.

Revistă politică.

Afaceri interne.

Promisiunile opoziției se pun în praxă. Au promis cei din opoziție cu ocaziunea felicitărilor de anul nou, că vor continua obstrucția, și acesta o și fac.

În ședința parlamentară din 4 Ian. nu au ajuns nici până la ordinea de zi, căci fiind vorba despre verificarea protocolului din ședința trecută, deputatul

nostru Isus Christos“ (ibid. 2, 13). Și profetul despre aceea a grăit ast fel: „Sorele se va schimba întrun întunec și luna în sânge mai înainte de venirea zilei Domnului celei mari și luminate“ (Ioil 2, 31). Dară cum se face, de nu ziua aceea, în care s'a născut, se numesce Arătare, ci aceea, în care s'a botezat? Căci acesta e ziua, în care s'a botezat și a sfințit firea apelor. De aceea în sərbătoreea acesta la mezul nopții cătră dimineta tôte, după ce au scos apă, și duc a casă apă și o pan bine și o păstrează preste tot anul, fiind că astăzi s'au sfințit apele; și se întâmplă minunea învederată, că prin lungimea timpului firea apelor acelora nu se strică întrun nimica, ci aceea, carea s'a scos astăzi, rămâne nestrucată și prôspetă preste tot anul, ba de multe ori și doi și trei ani, și după atâta vreme se întrecu cu aceea, carea a fost scôsă din isvor numai acuma. Așa dară pentru ce se numesce acesta Arătare? Pentru că nu s'a făcut cunoscut tuturor atunci, când s'a născut, ci atunci, când s'a botezat. Căci dînsul până la ziua acesta a fost necunoscut poporului. Că aceea, că dînsul a fost necunoscut poporului, și că cei mai mulți nu sciaă, cine e dînsul, se scie din cuvintele acestea ale lui Ioan Botezătoriu: „În mijlocul vostru stă, pe carele voi nu-l sciti“ (Io. 1, 26). Eră ce mirare e, că alții nu l-au cunoscut până în ziua aceea? Că zice: „Eu nu l-am sciut pe el; ci cel ce m'a trimis pe mine, să botez cu apă, acela m'a zis mie: Preste carele ve vedé Spiritul pogorînd și rămânend pe dînsul, acela este, carele boteză cu Spirit sfint“ (Io. 1, 33). Din acestea se vede deci, că sînt două arătări. Ast fel la Grecii uniți, cât și

la cei neuniți sfințirea apei la Botezul Domnului se face în mod sərbătorec, și a nume, unde numai se pôte iésă cu procesiune la un riu sau la o vale, și acolo se sevârșesce sfințirea cu pompă cât se pôte de mare. În S. Petersburg se îndeplinesce sfințirea pe malul Nevei prin mitropolitul în prezența Maiestăților, a casei imperiale, a suitei ș. a. cu mare pompă militară.

Dar cum stă lucrul cu sfințirea apei la Epifanie în apus? După ce în biserica latină la sərbătoreea arătării Domnului era obiceiul, ca cei mari să se boteze sərbătorec cu acesta ocaziune, ast fel n'a fost motiv, ca să se introducă spre scopul acesta sfințirea apei, și de aici se esplică, că în apus acesta sfințire a apei nici când nu a fost introdusă oficial, și în general nici când nu a format o parte constitutivă a liturgiei din acesta zi. Cu tôte acestea în multe regiuni ale apusului de fapt se sfințesce apă în presera Epifaniei. În ast fel de regiuni, unde catolicii de ritul latin locuesc amestecați cu Grecii, sau în nemijlocita lor apropiare, e lucru lămurit, că sfințirea apei la latinii cu ocaziunea Epifaniei e o imitațiune a Grecilor, dar și ce privesce Boemia și Moravia cu temeii putem presupune, că sfințirea apei și aici e de origine orientală. Sfinții Cyrill și Metod în aceste țeri au celebrat liturgia de și în limba slavică, dar foarte probabil după ritul latin. Tot așa de probabil e, că ei nu au lăsat, să se pirdă nici în Boemia și Moravia un obicei atît de drag lor cum e sfințirea apei la Epifanie. Dacă unele țeri au primit sfințirea apei de a dreptul din răsărit, obiceiul acesta a putut să se propage din aceste țeri în alte teritorii

a ritului latin, așa că e justificată presupunerea, că sfințirea apei în vigilia Epifaniei în tôte părțile occidentului unde se obiceiuesce, mijlocit ori nemijlocit este a se reduce la orient.

De mult ni-se impune întrebarea: pe ce punct de vedere se va pune Roma, cea mai înaltă auctoritate bisericească, față cu acesta sfințire de apă în biserica latină? În timpul mai nou, de când au început a se ocupa mai cu de-amăruntul de prescisele liturgice și cêrcă a aduce în consonanță cu acestea obiceiurile divergente ale dieceselor, au sosit multe întrebări la Congregațiunea riturilor pentru tolerarea acestei sfințiri de apă latine. Congregațiunea a supus chestiunea unei investigațiuni lungi și temelnice și a declarat în sfârșit prin decretul de datul 17 Maiu 1890 confirmat de Papa, că sfințirea apei obiceiuită în unele regiuni la vigilia sau în sərbătoreea Epifaniei, unde e în us, nu este de a se considera alt cum de cât numai ca binecuvintarea aghiasmei, opresce tot o dată a se introduce sfințirea apei, unde nu e obiceiuită, fiind că „e ceva de tot propriu bisericii grecesci și total străin de caracterul ritului latin.“ Acesta oprelisce se esplică din principiul auctorității bisericesci de a nu permite, să se amestece riturile. Dar fiind că unii episcopi, mai cu samă din țerile slavice nu au voit, să se îndestulescă cu formularul simplu satorit de Congregațiune, și cu provocare la alipirea poporului cătră festivitatea de până aici, au cerut un formular mai lung, Congregațiunea sub datul de 6 Decembre a și aprobat un ast fel de formular.

(Vaterland).

Sághy propune, ca acela să nu se verifice până când nu se cetesce de așa, în cât să-l înțelegă fie care, tot atunci deputatul Polónyi propune, ca în protocol să se inducă, că s'a luat în Budapesta. Aceste propuneri se pun la votare și sint respinse. Hódossy arată apoi imposibilitatea de a governa afară de lege și demostrează pe baza §§-lor, că e oprit a plăti dare în starea actuală.

În ședința din 5 Ianuar s'a început obstrucția formală. Tractându-se éráși de verificarea protocolului, s'a făcut 12 propuneri de a modifica unele cuvinte din protocol, și după ce cu privire la aceste au cerut votare mai mult de 20 de deputați, votarea a trebuit să se întimple. În ședința aceea, cu tóte că a durat lung, totuși abia fură isprăvite 4 propuneri de modificare, rămânând cele alalte pe ședința din 7. Despre ordine de zi nici vorbă nu póte fi. Pe când unii se încercă de a împăca partidele, pe atunci obstrucția continuă și nu se va lăsa până nu va abzice Bánffy, dar după cele din trecut, și acestea vor fi numai cuvinte.

Din cauza actualei stări parlamentare în 8 l. c. ministrii: Bánffy, Fejérváry, Lukács și Szécheny au fost la Viena, unde sub presidența Maestății Sale s'a luat decisiunea, ca domnii ministri să se întórcă la Pesta și să cerce sanarea situațiunii parlamentare, spre care scop se țin mai multe consfătuiri. Opoziția încă s'a înțeles între sine. Partidul național, dacă e vorbă de împăcare, pune ca conditio sine qua non abzicerea lui Bánffy. Independentistii pun alte condițiuni. De altmintrea opoziționalii vor formula condițiunile pentru compromis de acord comun.

Austria.

Foile boheme din timpul din urmă se ocupă cu idea, de a se împăca Cehii cu Nemții din Bohemia, pentru ca parlamentul să fie capace de lucru, căci, zic ei, dacă în locul ministeriului Bánffy ar urma un altul, care nu ar fi legat de determinațiunile de la Ischl, în Austria nu ar mai fi posibilă guvernarea nici cu ajutorul §-lui 14.

Cehii tineri, considerând starea actualului parlament austriac, cercă sanarea rēului. Unii în frunte cu Dr. Stranski ar dori, ca Cehii să trecă în opoziție, pentru că altmintrea nu li-se pot implini postulatele lor, pe când alții împreună cu Dr. Engel și Dr. Pacak sint pentru părerea, ca deputații bohemi să rămână și mai departe cu guvernul, pentru că în opoziție nu pot ajunge la nici un rezultat, ér fiind pe partea guvernului vor câștiga cel puțin unele drepturi, și de altă parte însuși binele imperiului pretinde așa ceva.

Franța.

Monarhistii, cari tóte relele, de cari suferă Franța, le atribuesc formei de stat republicane în continuu cercă un liberator, dar pe când unii ar voi, ca să le fie împărat Victor Napoleon, pe atunci alții, și aceștia sint cei mai mulți, ar dori

pe Filip de Orleans. Ori care ar fi înse dintre cei doi pretendenți, nici unul dintre ei nu ar fi în stare, ca întorcând mulțimea de la ideile republicane să ajungă pe tron, ér nu în temniță.

În Paris s'a format o nouă ligă franceză sub titlul: Patrie Francaise, în care au intrat ca membri scriitorii și diplomați renumiți.

Italia.

Poporul din Sicilia deja de mult adus la sapă de lemn în urma dărilor celor mari, precum spun scirile sosite de acolo, s'a resculat în orașul Misceni în număr de mai multe mii și a protestat în contra enormelor dări de consum aprindând și edificiile doganali.

Coloniile africane, pe cum se vede, éráși vor da de lucru guvernului italian. Regele Menelik pare că nu e îndestulit cu izbânde din anii trecuți, și de aceea se mișcă éráși, vrând să-și iea calea spre Massaua centrul coloniei italiene în Africa. Pentru aceea ministrul de război Canevaro a și dat ordin, ca un corp de armată să fie gata spre a pleca la Massaua.

Anglia.

Pe când Țarul Nicolae se ocupă cu idea reducerii armatei, pe atunci Anglia nu încetăză cu înarmările, și cu procurarea colosală a materialului de război.

Relațiunile lor cu Francezii încă nu sint cele mai amicabile. Acum de curind s'a publicat în Londra așa numita „carte albastră“, care cuprinde corespondințele dintre guvernele acestor două țări cu privire la măsurile restrictive, ce le a fost luat ministeriul francez față cu comerțul englez în insula Madagascar. Ziarul din Londra Times comentând corespondințele acelea, face atenți pe Francezi, că din aceea că Aglezii au tăcut, nu urmază că nu ar fi observat atitudinea ilioială a Francezilor în numita cestiune. Pentru cuvintele acestea simțitorii Francezi nu se simțesc chiar bine.

Spania.

După nefericirile din afară urmază neîndestulirile din lăuntru peste țera aceea o dată atât de avută, ér azi atât de miseră. După espunerile ministeriului de război de presinte sint la 8000 de ofițeri și vre o 200 de generali, cari i-și cantă oficii și nu află în aceste timpuri grele pentru Spania. Acești proletarii militari sint cel mai mare pericol intern pentru tronul spaniol, putându-se ușor întovărăși cu Carlistii.

Prinșonierii spanioli de pe insulele Filipine sint tractați în mod neuman din partea Americanilor. Unii dintre ei sint puși în locul animalelor de tras, ér alții sint torturați în alt mod, așa în cât în urma maltractărilor mor cu miile.

Din stările parlamentare spaniole se póte deduce cu cea mai mare probabi-

litate, că guvernul actual spaniol va căde și va fi înlocuit prin altul conservativ.

Turcia.

Conducătorii poporului din Creta se cértă între sine neșciind care are, să fie mai mare. Principele Georgiū, care nu și-a pierdut până acuma paciința, cercă tot posibilul, ca să-l împăce, căci altcum dacă s'ar forma grupuri după diferiții conducători, atunci ar trebui să abzică de planul de a împăca pe Cretenii.

După scirile turcesci 20,000 ostași otomani au părăsit Creta, tot în zilele aceste au transportat din fortăreța Izzedin și cele 14 tunuri Krupp. Se mai așteptă cinci năi, cari să transpórtre restul munițiunii.

China.

Colosalul imperiū al sórelui pare că merge din ce în ce mai tare spre descompunere. Rēscótele atât de dese în China, acum iea dimensiuni tot mai mari. La rēsculații din provinciile de sud, pre cari guvernul nu i-a putut aduce la ordine, s'a mai adaus și alte provinci. Cei resculați comit cruđimi înfiorătoare cu creștinii. Până acuma au ucis vre o 250 de creștini. Cei alalți se refugiază în orașele maritime, dar azi mâne guvernul nu va fi în stare a susține ordinea nici aci, pentru că miliția, ce se trimite în contra resculaților, e cu totul demoralisată, și ciocnirile, cari se întimplă, au de rezultat victoria resculaților.

Iaponia.

Țara cea mai înflorită a estremului Orient, Iaponia, a luat exemplul Europei și în ale expositiilor internaționali. În urma progresului atât de mare din deceniul din urmă, Iaponiezii au început deja a se pregăti pentru espositia mondială, ce o vor aranja în 1902.

Statele Unite.

După scirile din Washington Maestatea Sa Francisc Iosif s'a învoit la aceea, ca Statele Unite de aci înainte să fie reprezentate în Viena nu mai mult prin consul ci prin un ambasador, asemenea și Austro-Ungaria i-și va avé ambasadorul său în Washington.

Relațiunile între insulele Filipine și Statele Unite nu sint pe cale de a deveni mai pacifice. Locuitorii insulelor își au un guvern național republican sub presidența lui Aguinaldo. De supremație americană nu vrea, să șcie nimica, așa că dacă generalul Otis, care a primit ordinul să ocupe insulele, ar voi, ca să-l pună în praxă, ar trebui să se încingă un nou și sângerous război între Americanii și indigenii.

Correspondințe.

Munții Apusenii, Ianuarie 1899.

Clarissime Dle Redactor!

Cu multă atențiune și sufletescă mângâiere am cetit seria de articli „Un suspin către Ilustrii Arhieriei ai provinciei mitropolitane gr. cat. române de Alba-Iuliu-Păgăraș” din patru numeri consecutivi ai „Unirii”.

A fost un adevărat suspin al turmei cuvîntătoare, care simțindu-și amenințate cele mai scumpe instituțiuni ale sale își îndreptă privirea rugătoare către păstorii, cari puși sînt de la Dumnezeu în fruntea turmei, să o lumineze și să o apere.

Căci de apărarea turmei credincioase e vorbă acum, când pericolul estern o amenință, ér ea nu e în stare a se orienta, a-și strînge rîndurile pentru a rezista loviturilor, ce se prevéd; ba ici colo se aud glasuri șovăitoare, cari ar puté fi culpabile, de nu le-ar scusa în cât va necunoscința în cauză, superficialitatea rațiocinării în fața unui moment atât de decizător.

E lucru constatat, că sörtea clerului nostru în privința materială pretinde o grabnică îmbunătățire; e lucru constatat, că o mare parte a clerului nostru se luptă cu neajunsuri prea mari, ca să-și pótă îndeplini cel puțin pe de o parte înalta sa misiune.

Dar nu mai puțin evident e, că un ajutor, care ar periclita independența noastră ca biserică națională, sau ar implica ingerințe nejustificate în viața internă a bisericii noastre, ar însemna o pierdere mult mai mare. În schimbul unui mic avantaj material ne-am vinde un capital moral, fără care biserică noastră nu mai e biserică, și preoții nostri nu mai sînt preoți.

În pomenitul ciclului de articli cetese între altele:

„Sîntem de acea convicție, că nu se pôte presupune, să se găsească în întregă provincia mitropolitană preot român, — ér pe renegați, de cum va se află, nu-i ținem vrednicii ai numera în rîndul clerului rom. gr. cat., — care voescé a mai purta cu dignitate frumosul nume de preot român și părinte al poporului, să cuteze a primi de pîne coréspondétore dignității și misiunii preotului român bolovanii congruel plănuite de către stat; de óre ce prin acei bolovanii însuși clerul ar sinucide caracterul său de preot român. Asemenea nu presupunem, să existe preot român gr. cat. stînd pe ori și care tréptă ierarchică și fiind îmbiat din partea ispitei cu ori ce onoruri scilpicioase, ca să se degradeze la rolul ludei vîndétoriului...”

Prea frumoșe cuvinte!

Nu mă îndoesc despre entuziasmul și sinceritatea, cu cari s'au scris, dar fie-mi permis a obiecționa, că constatările din chestiune prea sînt optimiste.

În nedumerirea, în care sînt cuprinse azi tóte spiritele, auzim fórté puține glasuri rezolute, cari cunoscénd pericolul în tótă estînderea lui țin al face cunoscut tuturor, ca să-l înennjure. Din contră tot mai des auzim glasuri nehotărîte, cari fără a-și da samă de pericol suspină după „congrue” cu un pium desiderium . . .

Și dacă congrua ne-ar afla în starea acésta nehotărîtă și nedisciplinată, — barém de ași fi proroc mincinos! — autorul entusiastilor articoli se va convinge cu durere, că prea a fost optimist.

Situația e fórté complicată. Starea miséră a preoțimii noastre reclamă în mod imperativ ajutor material; — ajutorul, ce ni-se pune în perspectivă, involvă capitularea noastră ca biserică națională; — înainte de a ne declara deci pro sau contra, involuntar ni-se impune întrebarea: *Datur-ne tertium?*

Acest „tertium” ar fi: ajutorarea clerului nostru fără de a-l lega mînilé, fără de a-l face pendent în mod direct de toți slujbașii oblăduirii, fără de a-l dejesi în un mod atât de nevrednic pentru el.

Acésta ar fi una dintre principalele misiuni ale *sinodului provincial*, pentru a cărui convocare militéză atât de bine motivat amintitul ciclului de articli.

Norii grei se îngrămădesc pe orizontul bisericii mame, dar în mijlocul furtunii glasul arhierieilor nostri ne-ar suna dulce, și o strîngere a rîndurilor, o concentrare de idei și de fórté în un *sinod provincial* ar puté, să ne dea curaj în viitor convingéndu-ne, că totuși *est modus in rebus*.

Alt cum pericolul ne află nehotărîți și ne va divisa cu atât mai ușor, cu cât nu vom fi în stare, să-i opunem o resistință sistematică și premeditată.

Sim.

Sibiú în 11 Ian. 1899.

Spre delaturarea mai multor neajunsuri și scăderi, de cari sufer școlile noastre românesci, între cari se numérá și școlile gr. cat. din Sibiú, s'a înființat la inițiativa și stăruința Magnificului domn Iuliu Bardoși, inspector școl. reg. în retragere, așa numita „Reuniunea pentru ajutorarea copiilor de la școla poporală din parochia gr. cat. a Sibiului”, care pe cum în anii trecuți, așa și în anul școlar curent a făcut diferite daruri școlariilor, cumpérate din bani și vesmintele colectate singur prin Dsa. neobositul inițiator și president al acestei reuniuni.

Cea mai recentă faptă de binefacere a îndeplinit-o domnul Bardoși Duminecă în 1 Ianuariu a. c., care a fost o adevărată zi de sêrbătoare pentru școla gr. cat. din Sibiú și de nespusă bucurie atât pentru școlari și părinții acelora, cât și pentru On. public asistent de ambele sexe, inteligință și popor.

Festivitatea s'a început cu o „colindă” cântată de școlari, după care Reverendissimul Domn Ioan V. Russu prin o vorbire frumoșă arată meritele dlui Bardoși ca presidentul acestei reuniuni, arată mai de parte însemnătatea darurilor de Crăciun, espunénd tot o dată și datorințele, ce le au pruncii față cu binefăcétorii săi.

Domnul Bardoși a mulțămît apoi tuturor generoșilor contribuenți. După aceea a urmat împărțirea darurilor. Fie care elev — în număr de 50 — a primit vesminte, cărți de rugăciune, unii Abcedare și „Călinarul Poporului”, apoi jucării, zaharicale, colac, săpun etc. Finindu-se împărțirea, învățătorii de la acea școlă mulțămii în numele școlariilor dlui Bardoși și celor alalți contribuenți generoși. În urmă s'a cântat o poesie a nume întocmită spre acest scop.

Las, să urmeze aci și numele măcar al unor contribuenți, până când se va face din parte competentă o dare de samă în tótă regula. Între aceștia mi-am notat pe următorii:

Diracțiunea Orfelinatuului Teresian, Claustrul Franciscanelor, Iosef Tomandl, Iuliu Wermescher comerciant, „Tipografia” soc. pe acții Sibiú, Dr. Aug. Bunea canonic mitrop., Romul Simu învăț. pens., Andreas Rieger fabricant, Zaharie Aron cismar, Maria P. Harșan n. Pipos, Emilia Dr. Raț nasc. Orghidan, Irina Bardoși n. Nistor, fabrica de stearin, Otilia Comșa n. Cioran, Anton Zach croitor, Wilhelm Ffurst com., Maria Penciu nasc. Popea, Albert Barthmes comerciant, I. C. Molnár farmacist, Tipografia „Aurora” Gherla, N. S. Nádasdy comerciant, G. I. Grohmann comerciant, G. V. Borgovan director de preparandie, G. Stuchlich tinicher, Aurel Popescu comerciant, Carol Graef librar, Carol Kováts mechanic, I. Zeisler tinicher, T. Popescu comerciant, Carol Ott pantofar, Niedermaier pălărier, R. Reisch comerciant, Iosef Gasser pălărier, Dna L. Simonescu, F. Czekelius ferar, Frații Moga franzelari, Ios. Ruchinge franzelar, Dșorele Aurelia Bardoși și E. Tăbăcariu.

Ferice de o atare școlă, care pe lângă un venerabil și meritat director, cum este Reverendissimul domn protopop Ioan V. Russu, mai are și un spriginitor capabil, zelos și desinteresat ca domnu Bardoși.

g.

De la Reuniunea învățătorilor

raport special.

În timpul din urmă, câți va individi, — pôte de dragul de a scrie ceva prin gazete, — au început a aduce invinuirii biroului reuniunii învățătorilor nostri, că nu lucră nimica, că nu-și împlinesc datorința ș. a.

Spre a pune capet acestei invinuirii nedrepte, s'a publicat un comunicat prin foile noastre, în care se spune, care e adevărata cauză a acestei întâzieri, și de o dată convocă pe ziua de 10 cur. o ședință completă a comitetului central.

La invitarea acésta s'au prezentat numai 16 învățători, de și ar fi trebuit ca din fie care despărțemint să se presinte câte 2 reprezentanți, cu totul cam 50.

Deschiğénd ședința președintele *George Muntean* salută pe cei prezenți dorind, ca constătuirea de azi să fie cât se pôte de rodnică.

După cuvîntul de deschidere secretarul II, Dl *Nicolau Pop*, cetesece raportul despre activitatea de până aci a biroului, insistând mai ales asupra cestiunii cu diurnele și speșele de călătorie, ce ar fi a se de învățătorilor, când participă la adunarea generală și la ședințele comitetului central. Arată, că deja în 1897 biroul a făcut representațiune la Preav. Consistor mitrop. care, la rîndul său a cerut părerea oficiilor protopopesce. Acestea din urmă inse n'au satisfăcut, n'au răspuns de cât 6 oficii protopopesce. În chipul acesta zădărniciindu-se cea mai de căpetenie cestiune, care mai întâiu așteptă să fie resoltivă, după ce se scie, că mulți din învățători nu pot cheltui pe fie care an 10—20 fl., ca să vină la Blaș. — Biroul nu s'a vedut îndemnat să concheme altă adunare generală, până ce nu se va fi resoltiv afacerea acésta. Pentru aceea inse s'a îngrijit, să îndeplinescă cele alalte lucrări, ce l-a încredințat adunarea generală.

Învățătorul *Dem. Zah*, propune ca raportul să fie luat spre scire aprobătoare, mulțămind biroului pentru activitatea dezvoltată și apărându-l de învinuirile și atacurile nedemne apărute prin foi. De o dată cere, să se urgiteze rezolvarea chestiunii diurnelor.

Propunerea acesta a fost primită cu vii aprobări și presidiul și comunică celor prezenți, că din partea celor competenți s'a făcut ursoriu.

Dl *A. C. Domșa* prezintă apoi proiectele de regulament pentru adunarea generală, comitetul central și despărțiminte, — cari se primesc cu mică modificări și se hotărăsesc înaintarea lor spre aprobare adunării generale.

După aceste se întrerupe ședința până la 2 ore d. a.

La redeschidere Dl *I. F. Negruțiu* prezintă raportul pentru edarea atât de mult reclamatei foi pedagogice. Raportul conține în aceea, ca făcea să apară în editura reuniunii sub conducerea unui comitet de redacțiune, — să începă a apărea la 1 Faur v. de 2 ori pe lună în număr de câte 1 colă, cu prețul de 3 fl. anual.

O vie și interesantă discuție se începe asupra acestui raport, care se primește cu unanimitate. Erau unii, cari aveau scrupuli, cari se temeau, că făcea nu se va pute susține, de ore ce învățătorii sînt săraci și nu li-se plătesc ratele salariului destul de regulat. Au fost mai puternice înse argumentele celorlora, cari speră, că după ce învățătorii cu toate ocaziunile și atât de mult reclamă o foie pedagogică, — își vor face o chestiune de onoare și vor și abona făcea ce li-se dă.

Și nu s'a aflat nici unul din cei prezenți, cari să cerce a releva și propune luarea în considerație a scrisorilor unui ziar politic, care se oferise a scote o codiță pedagogică; ci din contră a fost desavuați toți aceia, cari s'au alăturat acestei idei bizare, care lovește în statute și tinde la nimicirea reuniunii. Relevăm aci un frumos joc de cuvinte, — care înse cuprinde și mult adevăr, — pe care l-a făcut învățătorul *Zah*, de la Nireș:

„În cultură nu-i politică, pe cum nu-i nici în politică adevărată cultură.“

Se alege apoi o comisiune de 5, care să propună comitetul de redacțiune. După consultare se propun în comitet: toți membrii biroului central și dintre învățătorii: *Cornel Orișan* de la Teiuș, *Coman Gligor* de la Sibiu, — *Ioan Pampu* de la Alba Iulia și *Dem. Zah* de la Nireș.

Spre a avea cunoștință și de averea reuniunii, în absența casarului, controlorul *A. C. Domșa*, prezintă un raport, care arată un stat activ de fl. 536.82 cr.

După ce se mai alege o comisiune de verificare, președintele închide adunarea, la care în numele celor prezenți înv. Crișan mulțămesc biroului și în special presidiului.

Adunarea se închide la 5 ore.

Raportor.

Mulțămită publică.

Din incidentul aranjării unei sortiri de obiecte în favoarea Reuniunii femeilor române greco-catolice din Blaș, să binevoita contribui:

(Continuare.)

Dnele: *Aurelia n. Solomon* Blaș măsută pentru salon, 2 ținătoare de perii, 3 tablete pentru mobile și tave, 2 decor. pentru salon,

șurtă brod., coperitoare de pome,
Filip Abrud calamar din argint de china, *Elvira Dr Pop* Abrud fructieră din arg. de china, *Iuliana Mateiu* Craifalău 2 ștergare brod., și coperitoare de pome.

Dșorele: *Paulina Moldovan* Ascileul mic 2 ștergare brod., *Aurelia Baritiu* Blaș ținătoare de perii, *Elisa Bodocan* coperitoare de pome, ținătoare de batiste, de orologiu, și o batistă de măt. brod., *Georgina Bucșa* ținătoare de fotografii, *Rosica Căpușan* ținătoare de mangette, *Elisa Masca* țin. de ștergar, *Livia Stanciă* millieu, *Silvia Deac* țin. de bilete, *Silvia Negruțiu* decor de masă, *Turica Negruțiu* coperitoare de pome, *Eugenia Boteiu* țin. de pepteni, *Maria Cadar* ștergar de măt. brod., *Rosa Țintariu* perină de canapea, *Olimpia Sassebeși* țin. de perii, *Leontina Măcelar* perină de canapea și coperitoare de pome brod., *Hortensia Fodor* termometru brod., *Melania Socander* notes cu brod., *Leontina Bran* ținătoare de perii, *Maria Ripean* țin. de jurnale, *Emilia Ciobota* perină de canapea, *Maria David* țin. de jurnale, *Asineta Maniu* țin. de perii, *Aurelia Bociat* ținătoare de chei, *Livia Branca* ținătoare de epistole, *Victoria Sava* călindar brod., *Maria Sêrbu* sug. de negrelă brod., *Valeria Petruța* călindar brod. și ținătoare de ace. *Ștefan Pop* protonotar consist. iconă de masă, *Ioan F. Negruțiu* stud. VIII. corfă pentru bilete.

(Va urma.)

Aurelia n. Solomon Dr **Ambrosiu Cheșan**
presidentă. secretar.

Mulțămită publică.

Casina română din Blaș are deosebită bucurie de a pute aduce viile sale mulțămiri Ilustrului domn *Ioan Kalinderu*, membru al Academiei române din București; pe cum și stimabilei dōmne v. d. *Pulcheria Radu* din Galați, cari ținând samă de Apelul nostru au dăruit pentru biblioteca casinei: dl *Kalinderu* 29 cărți, ér dōmna *Radu* 8 cărți.

Dorind ca fapta dlor să găsească mulți imitatori, semnăm.

Pentru Comitet:

Blaș la 10 Ianuarie 1899.

President:
Dr A. Bunea m. p.

Secretar:
G. Precup.

„An nou fericit.“

Blaș la 11 Ianuarie 1899.

Aducem la cunoștința tuturor prietenilor și cunoșcitorilor, cum că în locul *felicităților de anul nou* am deșus la fondul scolarilor morboși de la institutele din Blaș următoarele sume:

1. <i>I. M. Moldovan</i> , preposit capitular	10	corōne.
2. <i>Dr Aug. Bunea</i> , canonic	4	"
3. <i>Dr Vasile Hossu</i> , canonic	4	"
4. <i>Dr V. Szmigelski</i> , canonic	4	"
5. <i>I. B. Hodoșiu</i> , director la „Patria“	4	"
6. <i>Aurelia n. Solomon</i> , directōra la inter. de fete	4	"
7. <i>V. d. Maria Vlasi</i>	2	"
8. <i>Silvestru Nestor</i> profesor gimn.	2	"
9. <i>Dr Iuliu Maniu</i> , avocat archidieceșan	3	"
10. <i>Aurel C. Domșa</i> , comptabil la cassa centrală	2	"
11. <i>Gavril Precup</i> , prof. gimn.	2	"
12. <i>Șofron Stan</i> , comptabil la „Patria“	2	"
13. <i>Emil Viciu</i> , profesor și rector la intern. Vancean	2	"
14. <i>Ioan Fodor</i> , prof. gimn.	2	"
15. <i>Dr Vasile Suciu</i> , prof. de teol.	3	"
Vivant sequentes.		50

Noutăți.

Reichsrath-ul din Viena e convocat pe 17 a. l. c.

Distincțiuni. *M. O. D. Ioan Orga* vice-rector în seminarul teologic archidieceșan în consistoriul din 10 a. l. c. a fost numit viceprotopop onorar, ér *M. O. D. Vasiliu L. Pop* administrator protopopesc al tractului Almașului, în aceea-și ședință consistorială fu de-numit viceprotopop al aceleia-și protopopiat. Felicitările noastre.

Concurs pentru stațiunea docentă. La stațiunea docentă din Măgărei în protopopiatul Mediașului completată până aci cu docenți necalificați prin acesta cu termin de 25 Ianuarie 1899 se escrie concurs pe lângă următoarele emolumente: a) ajutor de la stat 189 fl. v. a. conform decisiunii Înaltului Ministeriu de culte și instrucțiunea publică de dto 10 Septembrie 1898 Nro 10754—1898; b) de la comuna din alodiu 57 fl.; c) din repartitiune pe popor 45 fl. Suma 300 fl. d) cuartir liber și grădină.

Ajutore pentru învățăceii de măestrie. Cu terminul de 25 Ian. a. c. se escrie concurs pentru învățăceii de măestrie la 5 ajutore de câte 25 fl. v. a. din fundațiunea *Dr Ioan Vancea* numită „cassa archidieceșană“. Cu acela-și termin se'escrie concurs și pentru un ajutor de 41 fl. 68 cr. pentru un sodal, care se face măestru.

Dorințele Nazarinenilor. Această sectă și-a fost înaintat 2 petițiuni la ministrul de culte și instrucțiunea publică. În prima cerere se rogă, ca ei în loc de jurămint să facă numai promisiune, ca soldații nazarineni să nu fie obligați de a participa la cultul religios al ostașilor, și ca Nazarineni, cari sînt asentați să fie transpuși la trupele sanitare fără de obligațiunea de a purta arme. În a doua rugare cer, ca religiunea lor să fie recunoscută. Ministrul *Wlassics* a restituit aceste două rugări pe lângă următoarea comitivă: că jurămintul nu se pōte schimba cu promisiune de cât în casurile, cari sînt puse în legi, de altmintea schimbarea jurămintului cu promisiune se ține de jurisdicțiunea aceleia, înaintea căruia este de a se depune jurămintul. Punctele rugării cu privire la soldații nazarineni nu pot fi împlinite, pentru că Nazarineni până acuma nu formeză o biserică receptă, și nici nu pōte fi primită în bisericile recepte, pe cum cereau în a doua petiție, pentru că nu au satisfăcut condițiunilor din §§-i 7 și 8 ai articolului de lege XLIII din 1895.

P. Lucaci și speșele gendarmilor. Ministrul *Perzel* prin o poruncă dată vicișpanului comitatului Sătmar notifică, ca speșele de 475 fl. 97 cr. ce s'au făcut cu ocașiunea aducerii gendarmilor la Șieșesti în anul 1896 și 1897, ca să păzescă ordinea, să se scōtă din averea p. *Lucaci*.

Club studentesc închis. Sâmbătă în 7 a. c. senatul universitar din Budapeșta a închis clubul studentesc al tinerimii magiare universitare, carea ținuse mai multe ședințe, în cari discutase între altele și chestiunea, că ore să facă anul de voluntar în acesta stare de ex-lex. Închiderea clubului a fost aprobată de ministrul *Wlassics*.

Vezuul în ferebere. Scirile sosite din Neapol ne spun că *Vezuul* de vre o câte va zile a început să arunce éră-și lavă în cantitate și înălțime atât de mare, cum nu s'a mai vëdut din 1875. Lava a ajuns până la pōlele muntelui vulcanic.

Magiarisări de nume. Lista națiunii magiare s'a înmulțit încă cu vre o 40 de nume nouă. Se înțelege sînt tot magiar de cei cu 5 pițule. Numele lor de mai înainte termina în: ern, berger ș. a. Sînt toți de aceea, cari țin principiul: Ubi bene, ibi patria.

PARTE SCIINȚIFICĂ-LITERARĂ.

Credința vécurilor creștine celor dintâi în fecioria Născătoarei de Dumnezeu.

(Continuare.)

S. Epifaniu desvóltă în chip mai aprofundat și mai multi-lateral antitesa acésta. Vom avé mai târziu, să revenim la desvóltarea acésta. Aci cităm dintr'însa numai cuvintele: „Eva s'a făcut pentru ómeni cauza morții, căci printr'însa a venit mórtea în lume; Maria (s'a făcut) cauza vieții, căci printr'însa ni-s'a născut viața. — Și pentru că Eva a fost încă fecióră acolo la căderea prin neascultare, pentru aceea a venit éráși prin Fecióra ascultarea grației.“¹⁾

S. Ambrosiú a scris în an. 396 bisericii din Vercelli: „O fecióră a născut mántuirea lumii, o fecióră a născut viața pe sama tuturor. — Prin bărbat și muiere a fost aruncat a fară trupul din raiú, prin o fecióră a fost împreunat cu Dumnezeu.“²⁾

S. Augustin în sfârșit zice: „Fiind că prin sexul femeesc a cădút omul, de aceea prin sexul femeesc s'a reparat din nou ómul prin aceea, că o fecióră a născut pe Christos. — Prin femeie mórtea, prin femeie viața.“³⁾

S. Ciril nefolosindu-se de antitesele acestea mai produce pentru necesitatea conceperii feciorescî a lui Isus încă și argumentul acesta: „Celui mai curat și învătătorului curățeniei i-s'a cuvenit, să purcédă din cămară curată de mirésă. Căci dacă deja și vrednicul preot al lui Isus încă se contenesce de muiere, cum s'ar fi putut, ca Isus însu-și să se tragă de la bărbat și muiere?“⁴⁾

După tóte acestea nu ne va surprinde de loc, dacă aúdim pe s. Epifaniu zicénd Antidicomarianiților: „Când a îndrăznit óre cine, sau în care periódă a îndrăznit cine va, să respice numele sfíntei Marie, fără ca el, dacă-l întrebaú, în dată să adangă „Fecióra?““⁵⁾

II. *Maria e mamă.* Evangeliștii toți patru ne spun, că Maria a fost mama lui Isus. Înse istorisirile evanghelice admit o concipiare îndoită a acestei trăsături din icóna Mariei: cei ce privesc pe Isus de fiul teslariului, firesce că trebuie să pună pe Maria pe o tréptă cu orí care altă mamă; dară cei ce cunosc taína ei cea dumnezeéscă, în ce chip o a cunoscut Elisavet, aceia recunosc în chip necesar și dignitatea mai înaltă a ei, în ce chip o a recunoscut Elisavet zicénd: „De unde mie acésta, ca să vină Maica Domnului meu la mine?“

Concipiarea Mariei ca a unei mame de rínd concade cu cele ce am amintit sub I. despre ebionitismul cel vulgar și despre sectele înrudite cu el. Ebioniții cu tóte acestea veneraú în cât va și pe Maria și o puneau mai pe sus de cât pe mamele altor ómení; din gloria unui fiú escelent cade adecă în tot de una o rază și pe părinții lui. Íudeii dimpotrivă și păgânii, cari țineaú pe Christos de înșelătoriu și criminal politic, firesce că priviaú cu ochi réi și la mama lui.

De totulú tot altmintrea gândiaú și grăiaú aceia, cari vedeau în Christos pe Dumnezeul cel întromenit, fie în sensul L. N. fie în vre un sens filosofic-religionar.

O parte a așa numiților Gnosticí, pe cum védurám, cânta pe o córdă cu Ebioniții. Dară alți Gnosticí sau negaú orí ce raport dintre Christos și Maria, sau concipiaú raportul acesta în chipul fantastic cel obiécniut al sêu. Acești Gnosticí sînt așa numiții Docetí, cari de la verbul *δοξέω* se numiaú așa, pentru că ziceau, că Christos s'a arétat pe pámînt în un trup, care numai la părere a fost trup. Începuturile docetismului pot, să se urmá-réscă până în vécul cel dintâiu al bisericii.

Deja pe vremea Apostolilor declarase Simon Magul cel cunoscut din Fapt 8, 9 ur., că el Isus fiind a pátimit la părere.¹⁾ Tot cam asemenea susținuse și invétăcelul acestuia Menander despre sine.²⁾ Dară aceștia încă nu se înșiraseră între creștini. Saturnin înse, invétăcelul lui Menander, propunea pe la an. 125 tesa: Eonul cel mai înalt, adecă Christos sau *νοῦς*, e nenăscut, netrupesc și s'a făcut om numai la părere.³⁾ Cerdo susținea pe la an. 150, că „Christos nu s'a născut din Maria, nici nu s'a arétat în trup, ci a fost numai la părere.“⁴⁾ Marcion, invétăcelul lui Cerdo, schimosind Evangelia cea după Luca și-a întocmit o evanghelie, în care lipsia întregă istoria tineretelor lui Christos, căci el invéta, că Christos se pogorise în Capernaum fără de veste într'un trup aparent. Cuvintele de la Luc. 8, 19: „Și aú venit la dînsul mama lui șel.“ încă le-a lăsat a fară și a reproduc numai st. 20: „Și i-aú spus lui zicénd: Mamă-ta șel.“ și din răspunsul lui Isus a făcut conclusiunea, că Isus printr'însul s'a lăpédat de masă-sa, nu a voit, să o recunóscă de mamă-sa.⁵⁾ Apelles, invétăcelul lui Marcion, de și a renunțat la docetism aprópe cu deseavărșire, totuși a negat raportul dintre Christos și Maria. El a invétat: Christos a primit întrú adevér trup ómenesc, dară nu din fecióra Maria, nici diu semînța lui Íosif. Când s'a pogorit din cer pe pámînt, atunci și-a format un trup din cele patru elemente, adecă din rece și cald și din uscat și umed.⁶⁾ Egipténul Valentin, care a murit pe la an. 160, a susținut acestea: „Isus Christos și-a adus trupul de sus și a trecut prin fecióra Maria, în ce chip trece apa prin un canal, și nu a primit nimica din matricea feciórei.“⁷⁾ Edesantul Bardesanes a susținut cam pe la 172 asemenea docetismul lui Valentin.⁸⁾ Ofiții în sfârșit, a căror sectă s'a născut pe la an. 150, ziceau, că cerescul Christos s'a împreunat cu prilejul botezului din Íordan cu omul Isus cel născut din o fecióră.⁹⁾

Docetismul forma și o parte a manicheismului celui născut în Persia în jumătatea a dóua a vécului al III-lea. S'aú păstrat nisce acte fórte interesante ale unei disputațiuni, care s'a ținut pe la an. 277 între Manes părintele manicheismului și între Archelaú episcopul cetății Cascar din Mesopotamia. Autenticitatea acestor acte adevérat că nu e de tot neîndoiósă. Într'însele zice Manes: „Isus — adevérat că a apărut în chip de om, dară nu a fost om.“ Archelaú: „Așa dară nu cređi, că el e din Fecióra Maria?“ Manes: „De parte să fie de la mine, ca să conced, că Domnul nostru s'a pogorit (din cer) prin organele firescî ale muierei; căci el însu-și márturisese, că s'a pogorit din sinul Tatálui. — Unul ca tine a zis o dată cătră el: Maria mamă-ta și frații tói stau a fară. Dară acésta nu i-a cădút bine Domnului, ci el pe acela, care i-a zis-o, l-a certat cu cuvintele: Cine e mama mea și cine sînt frații mei? Și a esplicat, că aceia, cari fac voea lui, îi sînt mame și frați. Érá dacă tu vei, să susțini, că Maria e mama lui, acésta nu o poți face făr de primejdie pentru tine. Căci nu suferé îndoélă, că se arată și aceea, că el a avut frați dintr'însa. Acum spune-mi, dacă aceștia aú fost generați de Íosif, orí dórá de acela-și Spirit sfínt? Dacă admiți cazul din urmă, atunci avem și Christoși mulți. Érá dacă nu sînt din acela-și Spirit sfínt, și tu totuși susțini, că el a avut frați, atunci acésta a bună samă are, să se înțelégă așa, că după Spiritul sfínt, după Gavriil, Fecióra cea mai castă și nepétată s'a măritat după Íosif. Érá dacă e absurd și aceea, că Íosif să se fie împreunat cu ea, atunci spune-mi, dacă el (Christos) a avut frați? Orí dórá îi încarci chiar crima preacurviei? — Dacă decí nu se cuvine Feciórei celei nepétate nimica din tóte acestea, atunci de unde vei, să leai doveđile, că el a avut frați? Dacă nu poți, să o dovedesci acésta, atunci cum póte Maria, să fie mama lui, pe cum susține acela, care a îndrăznit, să scrie: Éta mamă-ta și frații tói stau a fară? Acum dacă acela

¹⁾ Haer. 78, 18.

²⁾ Epist. 63. n. 33. Cf. și De instit. virg. c. 5.

³⁾ Sermo 282. c. 2.

⁴⁾ Catech. XII. 25.

⁵⁾ Haer. LXXVIII. 6.

¹⁾ S. Iren. haer. I. 23, 1, 8; s. Epiph. haer. XXI. 1.

²⁾ Tertull. de praesc. c. 46.

³⁾ S. Iren. haer. I. 24, 1.

⁴⁾ S. Epiph. haer. XLI. 1.

⁵⁾ Ibid. haer. XLII. 11.

⁶⁾ Ibid. haer. XLIV. 2.

⁷⁾ Ibid. haer. XXXI. 7; cf. ibid. 4; s. Iren. haer. I. 7, 2; s. Hippol. Phil. VI. 35, 36.

⁸⁾ S. Epiph. haer. LVI. 2.

⁹⁾ S. Iren. haer. I. 30, 11, 12.

a și îndrăznit, să o zică acesta, totuși nu poate nimeni, să fie mai puternic ori mai mare de cât însuși acela, care ne-a arătat pe mamă-sa și pe frații săi. — Dară el nu va, să se numească nici fiul lui David. Apostolul Petru, cel mai de frunte din toți învățăceii lui, dorea putea atuncia, să-l cunoscă. După ce toți și-au spus părerea despre el, a zis Petru: Tu ești Christos Fiul lui Dumnezeu celui viu. Christos pe loc l-a fericit și a zis: Acesta ți-o a descoperit ție Tatăl meu cel ceresc. Etă ce deosebire în răspunsurile lui Isus! Celui ce a zis: Etă mamă-ta și frații tăi

stați a față, l-a răspuns: Cine-mi sînt mamă și frații șei, eră celui ce a zis: Tu ești Christos șei, îi răspunde cu mîntuire și binecuvîntare. Dacă îl faci deci născut din Maria, atuncia mințesce el însuși dimpreună cu Petru; eră dacă Petru spune adevărul, atuncia firesce că a mințit cel alalt (în Evanghelie). Eră dacă a mințit acesta, atuncia cauza are, să se cerce la scriitorul (la Evangelistul).¹⁾

(Va urma.)

¹⁾ Disp. s. Archel. cum Man. V. 2. c. XLVII. Galland. III.

În ora a două spre zecea.

De Roderic Freimund.

(Fine.)

Mertens se scula amețit. Insuși nu știa, cum s'a făcut, de la o clipă după aceea era pe stradă. — Lumina lunii se vărsa roșetică preste întreg orașul! Și ori unde se resfrângea oglindându-se în geamuri, pretutindena părea, că o față de mort ofilită și înțepenită privia cu ochi frânți și totuși nespun de învinovățitor la nefericitul de Mertens, care mergea pe stradă înainte clătîndu-se.

Cu sfortarea tuturor puterilor sale grăbia spălmîntatului mai de parte și totuși nu se mișca din loc, căci picioarele îi erau paralizate. Îi cănta, să se țină cu amîndouă mâinile acum de zidurile caselor, acum de parapetul punții și să împingă înainte cu sfortare trupul său cel greu și așa zicînd lipsit de viață. — Tînta, — locuința lui Greiner, — parcă se depărta tot mai tare, ca și cum drumul s'ar întinde în infinit. — În sfârșit, în sfârșit totuși ajunse la ea! —

Ușea cea veche și strîmtă a casei era deschisă — firesce, în noaptea de anul nou nicăiri nu se obișnuia a încuia casele. — Ca un beat urcă bogatul neguțătorul scara cea mîncată de carl până în etajul al treilea și pe loc se găsi în o chilie slab luminată. Pe pat se vedeau conturile unui trup omenesc. Mertens trase la o parte pînza, carea-l acoperia. Așa dară e adevărat! E adevărat! — Aci zăcea credinciosul lui servitorul, ajutorul lui în un șir de ani, mut și rece, cu rana de mörte în inimă, cu o trăsătură aspră și învinovățitoare în jurul gurii ofilite.

Dară cine se stăreșce aci pe paviment? O femeie tinără cu ochii aprinși de friguri, carea pare că nici nu vede, nici nu aude, căci almintrea a bună samă ar auzi plînsul pruncilor. Cel doi mai bătrîni se strîngeau de olaltă tremurînd de frig, căci în cuptoriu nu ardea foc, eră cel mai tinăr striga, de-ți stășia inima, și întindea în aer mînuțele vinețite de frig.

„Bună dnă Greiner —” începu în strigăt neguțătorul cu sfîlă.

Nu urmă nici un răspuns.

El puse mîna pe umărul ei. „Bună dnă Greiner, — pare că nu mă cunosc. Numele meu e Mertens.”

Ea sări acum de pe paviment, și el simția, cum îi îngheța sîngele în vine. Din ochii aceștia căscați grăia ore ce îngrozitorul, într'înșii ardea flacăra nebuniei. Și ea începu acum, să grăescă. Tînguirii sîlbatice, strigăte de desperare, incredințări, că mortul e nevinovat, curgeau de pe buzele ei.

„A fost nevinovat întru adevăr,” gîngăvi neguțătorul sguduit.

„Și numai acum după mörtea lui Iese nevinovăția lui la ivelă! Cine să mai potă crede în dreptate?” gemea femeia, careia părea că i-s'a întors pe o clipă judecata limpede.

„Așa e, numai acum după mörtea lui,” voia, să zică Mertens. Dar lucru straniu, — el nu putu, să respice minciuna, ei avea sentimentul, ca și cum Greiner s'ar ridica și ar pretinde de la ei, să mărturisescă adevărul. Sudori reci de gröză îi ieseau pe frunte, inima i-se aduna în pept, și ca și cum o putere tainică l-ar sili, el mărturisi adevărul întreg: amănarea sa egoistă și motivele, cari i-o impuneau, și în sfârșit adause: „Eü înse voiü indrepta înmiiit röl!”

Ca un ecoü îngrozitorul răsunaü cuvintele lui din urmă prin întunecösa și tăcuta chilie.

„Veü indrepta röl?” strigă femeia. „Atuncia trezesce pe mortul acesta! Rușine, rușine asupra unei lasități ca acesta, asupra unei lucrări așa de fără de conștiință!”

„Lucrul s'a întimplat și nu se mai potă schimba,” gîngăvi el. „Mă voiü îngriji de viitorul dtale și al pruncilor dtale.”

„De viitorul meu?” Riset sfășiatorul se frîngea de păreții chiliei. „Eü n'am viitorul înaintea mea.”

Într'o clipă se deschise feresta. Mertens vedea, cum o figură întunecösa se pleca pe ea a față. Cu amîndouă brațele o prinse silindu-se din töte puterile, să tragă în apoi în chilie pe femeia desperată. Dară femeia acesta subțirică și micută părea a fi plăsmuită din fer, așa de grozavă era povöra ei. Mertens simția, cum îi slăbiau brațele, — încă un minut de luptă fiorösă, — apoi o cädere grea, în urma careia se auđi un strigăt de gröză nespun. —

„Pentru Dumnezeu! Ce ai, prietine?” strigă acum ore cine.

„Sint un ucigaș, — un ucigaș indoit!” gemea neguțătorul.

„Ce grăesci? Te-ai uitat preă afund în păhar. Ai, să beai o cafea tare!”

Cu o încordare grozavă a puterilor, cari păreau a-l părăsi, se ridică Mertens și privi în fața cea rîdătoare a lui Dr Braun.

„Bea, bunul meu!”

„Femeia — femeia!”

„Ce femeie?”

„Acea, — carea zace colo jos sdrobotă.”

„Unde? — Noi ședem aci împreună de-asupra pivniței, și colo jos nu zace nici o femeie, ori de cum va totuși, atunci nu e zdrobotă.”

Neguțătorul își frecă fruntea și ochii, și acum păreau a se împărășia negure sure. Așa era întru adevăr, — aci era masa, — și colo raftul cu ulcioarele și cu păharële, — și aci cunoscuta pele de urs polar.

„Prietine, — tu îmi spuseși —”

„Ce?”

„Că Greiner s'a împușcat.”

„Nebunie! Eü nici nu am fost aci în lăuntru, de când m'ai recercat în chip așa de bädăran, să te las singur. Numai strigarea ta cea nebunatică m'a îndemnat, să väd de tine.”

„Așa dară nu e adevărat, — nu e adevărat? — Numai am visat?”

„Ce?”

„Că Greiner s'a împușcat, și că femeia lui s'a aruncat pe ferestă a față.”

„La tot cazul eü nu știü nimica despre lucrurile acestea.”

„O, mulțămită lui Dumnezeu, mulțămită lui Dumnezeu! Băete, bunda mea! Unde ai acătat-o?”

„Aci, dle Mertens, ca în tot de una de cuiul al treilea.”

„Așa? Bine dar! O căruță!”

„Dară bea mai întâiu o apă de Selters ori o cafea, ca să te trezescă,” îi zise Dr Braun.

„Nu-mi veni cu de acelea! Sînt așa de treaz și väd așa de limpede ca ori care om din lumea acesta.”

„Dară nu veđi, că-ți bagî brațul tot în ceealaltă mîneacă?”

„Ca și cum asta m'ar importa! Aci e căruța?”

„Aci, dle Mertens.”

„În ea dar!”

„Scusă, frate, dară ți-ai îmbrăcat bunda întörsă.”

„Tot atăta! Rēmas bun!” —

„Ce e asta! Cine bubue așa de diminetă în ușe?” mornăi portariul de la casa cea veche din strada M. Nr. 88 descuiînd somnoroș porta.

„Di Greiner e a casă?” întrebă ore cine.

„Domnul — da — așa va fi, — eü nu o știü.”

Mertens îl împinse la o parte și urcă repede asemenea unei nevăstuici scara și sună, pentru ca în clipa următoare să strige: „Greiner, scumpul meu prietin, eü vin, să cer miü de iertări.”

„Domnul meu —”

„Aci e portofoliul! Pot, să-l pun pruncuțului dtale în leagăn?”

„Dară —”

„Nu fi supărat pe mine! Te rog din tötä inima, să mă ierți.”

„Tot din tötä inima îți și iert, dle Mertens, de și m'ai vätēmat de tot greü.”

„O știü döră, o știü! — Dară totuși încă nu e prea tärziü spre a indrepta vätēmarea, nu e așa? — Soția dtale trăsce încă?”

„Pentru Dumnezeu, firesce că trăsce! Altmintrea cum ași —”

„Firesce, firesce! — Așa dară — mäne eră întri în slujbă, și eü îți indoesc salariul. Bine va fi? — Ori döră nu veđi, să-ți mai faci trēbă cu mine?”

„Dle Mertens, — încă nimeni nu m'a vätēmat așa de greü ca dtă.”

„Așa e, așa, — eă o conced, — dară anul nou nu avem, să-l începem cu vrăsmășie și cu certy. Aci mâna, primesce o!“

Șovăitorii prinse Greiner drepta lui Mertens.

„Și micuța-ți soție? — Ea a bună samă e foc și pară și nu-mi va ierta. Nu e așa?“

O femeie sveltă intră în chilie.

„Bine ai venit, dle Mertens! Fie, ca ori care om să mărturisescă și să îndrepte nedreptatea sa așa, pe cum ai făcut dta!“ zise tinera femeie rîdînd printre lacrimi. „Dacă soțul meu te-a iertat, eă n'am dreptul de a-ți nutri mânia.“

Câte va clipe ținu neguțătorul mânia celor doi strîngîndu-le în ale sale, în vreme ce din turnul din apropiere se aușia cîntarea, cu care se obișnuiau în G. a saluta anul nou.

Bibliografie.

„Enciclopedia Română“, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, de Dr. C. Diaconovich.

După un interval de abia 6 săptămîni a apărut un nou fascicol, al 12-lea, al acestei mari publicațiuni, cuprinzînd articolele *Dame—Doc*, la olaltă mult peste 1000. Amintim în special biografiile rom. Damian, Dan, Danielescu, Daponte, Darabanth, Darachi, Darelée, Davila, Deș de Tămășel, Delavrancea, Demetrescu, Demetrescu, Densușian, Depărățean, Despot Vodă, Desseanu, Diaconovici-Loga, Diaconu, Dima, Dimitrescu, Dimitriade, Dimitrovič, Dimitrovița, Dionisie, Djuvara, Dobra, etc., apoi dintre cele alalte articole mai mari și mai importante: Demografia și Desinfecțarea de Dr. Felix, Dentiniunea, Diabetes și Difteria de Immerwoll, Digestiunea de Vaschide, Descendența și Distoma de Dr. Leon, Divanurile ad-hoc de Floru, Districtele valachice de Traia, Dobrogea și Datoriile publice de Nacian, Diplomația de Lecca, Docuri de P. Rădulescu, Dicționar de Tikin, etc. Dintre ilustrațiuni amintim un tablou al Diamantelor mai mari și podul de la Cernavo da.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Stork, București) și se primesc numai pentru publicațiunea *întrîgă*. Prețul de prenumerare pentru un tom broșurat fl. 10.—, compactat fl. 11.60 (în România Lei 25.—, resp. 28.50). În deosebi amintim, că abonații, cari la timpul său au achitat numai prețul tom. I, au să trimită fără amânare și prețul tomului II, ca să li-se potă expedia fasciculele nou apărute.

A apărut:

Anuarul financiar și economic pe 1898, de Petra-Petrescu. Este continuarea Compasului român. Anul acesta, V., este cu mult mai bogat ca cei precedenți, și de o înfățișare elegantă. Conține: Institutele de banii și societățile comerciale române, er în partea literară: Jubileul Albinei, O conferență a băncilor române, Causale rentei de prof. I. Socaci, și un capitol practic din Contabilitatea dublă de prof. I. C. Panța.

În partea literară sînt reproduse portretele tuturor persónelor, cari au făcut parte din Direcțiunile Albinei în primii 25 ani.

De vindare la autorul în Brașov. Prețul inclusive porto Cor. 2'40, pentru România 3 lei

Zarandul și Munții apuseni ai Transilvaniei, descriere de Silvestru Moldovan, cu 9 ilustrațiuni și o schiță. Sibiu 1898. Prețul 1 fl. 8° mic XIX+302.

A apărut:

Niculae Brânzeu: **Școlile din Blaș**. Studiu istoric, Sibiu 1898. XI+174, prețul 1 fl.

A apărut în editura „Unirii“:

Ben Hur

sau

Zilele lui Mesia
de Lewis Wallace.

Traducere.

Tom. I. broș. 75 cr.

Tom. II. broș. 70 cr.

A apărut:

Manual de Psihologie și Logică pentru clasa VIII a școlilor medie edat de Dr Vasile Hossu. Blaș. Tipografia seminarului archidiececan. 1898. Prețul broș. 1 fl. 20 cr.

Instituțiunile calvinesci

în biserica românească din Ardél,
fazele lor în trecut și valorea în presents.

Studiu istorico-canonice de Dr Alexandru Grama. — Opul constă din XVI+476 pag. 8° mare și se pôte procura cu prețul de 3 fl. la Tipografia seminarială în Blaș (Balázsfalva).

Îndreptariu

în cauza dărilor directe de stat, pentru oficiile parohiale gr. catolice. Blaș 1896.

Broșura constă din 39 pagiae, în cari se dau înviațiunile cele mai bune, cum au să purcedă oficiile parohiale și curatoratele, cum și privații la aruncarea și conscrierea dărilor de stat: 1. a dării de case, 2. a dării de câștig, 3. a dării după camete, 4. a dării suplătore generale de venit, 5. a taxei de scutire dela miliție, 6. a dării de arme și de vinat și 7. comisiunile pentru aruncarea dărilor. — Prețul unei broșuri e 8 cr., expedită franco sub fașe 11 cr.

Cestiuni

din

dreptul și istoria bisericei românești unite, studiu apologetic din incidentul invectivei „Gazetei Transilvaniei“ și a dlui Nicolai Densușan asupra Mitropolitului Vancea și a bisericei unite. Partea I. 272 pag. 8°. Prețul 70 cr. — Partea a II-a 400 pag. 8°. Prețul 1 fl. Ambele părți expedate franco 1 fl. 85 cr.

Pregătire la mörte, adecă considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor pentru meditare și preoților spre a predica, de Alfons Maria de Liguori Doctor al Bisericei. În versiune românească de Membrii societății de lectură Inocențiu M. Clain. Blaș 1893. Tipografia Seminarului archidiececan. Opul are 425 p. în 8° mic. Prețul 80 cr. Editura societății.

Liturgieri, crudo 2 fl. 20 cr., legat în piele 3 fl. 20 cr.

Decretele Conciliului, provincial prim edițiunea a II-a broș. 80 cr.

Editor și redactor răspundător:

Dr Vasile Suciu.

Tipografia Seminarului archidiececan.

(55) 3—3

Augustin Coltor

Blaș

Oferesce On. Public din loc

lemne de fag pentru foc.

Vinde stînjînul lung (8 metri cubici)

Crepate cu 18 fl. v. a.

necrepate „ 16 fl. v. a.

Tot acelea-și lemne se vind:

în jumătăți de stîngin (4 metri cubici)

Crepate cu 9 fl. v. a.

necrepate „ 8 fl. v. a.

(1) 1—3

Pe anul 1899 va apără numai una singură edițiune (nu două ca până acuma) din

„Revista Ilustrată“

föe enciclopedică literară în mărime de 2 cöle de tipari, plus o invălitore elegantă și va costa pentru Austro-Ungaria 6 fl., — pentru România și străinătate 17 fr.

Din „Revista Ilustrată“ de pe anul I. mai avem unele esemplare complete și le vindem cu un scădămint de 10% de la prețul lor. De asemenea avem un mare număr de ilustrațiuni și portrete de interes național, esecutate pe carton de lux förte frumos — o adevărată podobă pentru casa fie căru Român și vindem bucata numai cu 25 cr. v. a. Abonamentele se primesc numai pe un an întreg anticipativ solvite.

Colectanții primesc tot al 6-lea esemplar gratis.

Manuserisele și banii de prenumeratiune sînt a se trimite la administrațiunea „Revistei Ilustrate“ în Sajó-Solymos, u. p. Nagy-Sajó.

950 szám
1898.

(2) 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a balázsfalvi kir. járásbíróság 1898. évi V. 524. számú végzése következtében Dr Ronai János helyettesített ügyvéd által képviselt Holczner Sándor javára Oltean István ellen 483 frt 73 kr. s jár. erejéig 1898. évi November hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 490 frt — krra becsült következő ingóságok, u. m.: 40.000 drb zszindely, 6 drb politirozott sifoner és 2 drb ércz koporso nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a balázsfalvi kir. jbiróság 1898. évi V. 524/2. számú végzése folytán 233 frt 73 kr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi Oktober hó 6-ik napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 34 frt 85 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig helyben alperes lakásánál leendő eszközlésére 1899. évi Január hó 21-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is eirendeltetik.

Kelt Balázsfalván 1899. évi Január hó 4-ik napján.

Thát György,
kir. jbirósági végrehajtó.